

Des dels seus inicis al Xile de la dictadura, **les arpilleres** han estat un instrument per donar a conèixer la realitat de les dones en diferents països a través de la costura. Puntada a puntada, les dones de Sant Roc han volgut mostrar el seu barri, la diversitat de la seva gent, les cultures que hi conviuen i l'estima que senten pels seus carrers, les seves festes... en definitiva, la seva gent.

A través d'aquestes arpilleres podem conèixer una mica millor els gairebé 50 anys d'història d'aquest barri de Badalona.

FUNDACIÓ ATENEU SANT ROC
www.fundacioateneusantroc.org

Sant Roc, un barri divers

FUNDACIÓ ATENEU SANT ROC
www.fundacioateneusantroc.org

PROCEDÈNCIA DELS VEÏNS

La silueta del meu poble

Carmen Zarzoso Gutiérrez

Cada matí a l'aixecar-me, els meus ulls veien aquest paisatge de Sarrión (Terol). L'església la seva creu, el parallamps i els coloms que surten del seu niu. Vaig venir a Barcelona l'any 1968. El meu marit ja era aquí amb la seva germana i jo vaig venir amb els meus 3 fills. Ells van néixer en aquesta casa, davant de l'Església. Tinc molt bons records del meu poble, al què estimo molt.

"La lumbre gitana"

Amparo Moreno Flores

Quan tenia 8 anys vivia a la Perona i veia com el pare i la mare estaven a la llar. Davant de la casa hi havia un cobert i aquí es pasava ella tot el dia cuinant. S'ajupia amb un nen lligat davant i un altre darrere, i feia paella ..., o una olla gran amb brou, i ens deia: "¡venga sentaros alrededor de la lumbre que os voy a dar de comer!" El meu pare porta la vara perquè tothom sàpiga que és l'oncle patriarca. Les gitanes velles tenien el seu davantal de lunars i mai portaven sabatilles. La lumbre gitana ha fet molta companyia, molta, molta.

La meva casa del Paquistan

Rashida Ghulam

Visc amb la meva família a Sant Roc. Vaig venir a Barcelona fa un any i dos mesos. Abans al Pakistan vaig anar a l'escola fins als 12 anys, però després vaig deixar d'estudiar per fer les feines de casa i també cosir. M'agrada viure aquí, però trobo a faltar el meu país, on hi ha molts arbres, muntanyes, flors i ocells. A casa meva hi ha cinc o set arbres, allà no hi ha pisos, són cases molt grans. Al meu país no hi ha diners, només tenim la casa, els diners són per a la llum i les altres despeses.

L'estiu a Wadlau

Karima Ennasser

A la meva arpillera hi ha un poble amb muntanyes, el mar, les flors, el riu, una mesquita per pregar i una noia que porta una roba típica del Marroc. Aquest home sobre el cavall va a comprar i a vendre al poble, on hi ha verdures, pollastres i altres animals. És Wadlau, prop de Tetuan, el poble de la meva mare on anàvem de vacances tota la família. Jugàvem, ens banyàvem a la platja i donàvem passejades pel riu.

TRADICIONS I COSTUMS

La paella pels meus néts

Angustias Salguero

Des que em vaig casar visc a Sant Roc, però abans vivia a la Verneda. M'he dedicat sempre a la casa, he tingut cinc fills. A l'estiu sempre em vaig al camp amb tota la família i faig una paella i un rostit amb cansalada i salsitxes. Jo sóc la que s'encarrega de tot. La paella la faig valenciana com la meva mare que és d'allà. Vénen tots, els meus fills, gendres, nores i els 10 néts.

La boda gitana

Suli Fernández i Antonia Flores

El dia del casament una gitana vella, amb un mocador, ens treu la virginitat. Quan surts al carrer et tiren confits, et canten i ensenyen el mocador que honora a la família. La núvia ha d'anar la més maca. Els nostres vestits són molt exagerats i molt bonics. Per celebrar el casament anem a un local i fins molt tard es menja, es balla i es canta, aquest dia la protagonista és la núvia i tothom està per ella.

Celebrem l'aid

Amina Mernizi i Fatiha Bouada

He cosit un matrimoni, dona i home, volia expressar una festa religiosa que a mi m'agrada molt, l'últim dia del ramadà, aid al fetre. Aquesta festa de l'esmorzar, és un dia fora de la rutina, d'alegria on la gent es vesteix de colors, de nou, es posen la roba més bonica. Les dones van a l'última moda, surten amb aquests vestits de Randa i l'home ha de vestir de blanc, sembla més maco. Les famílies s'ajunten i mengen coses molt bones que es preparen una o dues setmanes abans, hi ha molta feina abans d'aquest dia.

Ens agrada el futbol

Mateen Haq i Farah Javeed

Ens encanta el futbol. Sempre que podem, veiem algun partit de futbol espanyol o internacional a la tele, amb tota la família. Ens agrada sobretot el Barça i el Manchester. Els nostres jugadors preferits són Messi i Eto'o. De petites hem jugat alguna vegada al futbol i a altres jocs típics del nostre país com el cricket o l'hoquei.

LA VIDA AL BARRI

Venent roses per Sant Jordi

Trini Amaya

Venc roses des que tenia 12 anys. El dia abans de Sant Jordi vaig al mercat a comprar totes les roses per preparar tot amb antelació. Aquest dia m'agrada molt i em fa molta il·lusió anar a vendre roses perquè és l'únic dia de l'any en què tinc una feina fixa. Sempre sóc jo la que s'encarrega de tot, encara que el meu marit m'acompanya a la parada. Allà em poso a vendre les roses amb el parasol i la taula durant tot el dia del 23 d'abril.

La Plaça Roja

Antonia Amador i Roser Hernández

Hem volgut representar com ens agradaria que el barri canviés, ja que està molt deteriorat. Ens agradaria que es conegués com un barri net on hi ha bona convivència i bona unió amb els veïns. Aquesta és la nostra il·lusió, encara que no sabem si la veurem feta realitat.

La Fira d'Artesania

María José Vera

He volgut reflectir la Fira d'artesanía que fem a les festes de maig del barri de Sant Roc. Les associacions preparen paradetes amb els seus treballs. Hi ha de tot: rebosteria, manualitats de ganxet... Hi ha de tot i per a tots els gustos. Concorre molta gent, es compra, es ven i ho passem d'allò més bé.

Aprenem unes d'altres

Aurora Flores

Quan era petita ajudava a cuidar els meus germans, jo sóc la gran i havia d'estar amb ells perquè els meus pares anaven a vendre i no podíem anar a l'escola. De petita no sabia ni llegir ni escriure i ara que estic a l'Ateneu aprenc una mica. El meu fill el porto a escola perquè no sigui com jo el dia de demà. Estem aprenent totes juntes, les dones marroquines i les dones gitanes. Unes aprenem de les altres, nosaltres aprenem d'elles i elles de nosaltres.